

¹³Akkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy keresztelje meg őt. ¹⁴János azonban megpróbálta visszatartani őt, és ezt mondta: „Nekem volna szükségem arra, hogy megkeresztelj, és te jössz hozzám?” ¹⁵Jézus így válaszolt: „Engedj most, mert az illik hozzánk, hogy így töltsünk be minden igazságot.” Akkor engedett neki. ¹⁶Amikor pedig Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, és íme, megnyílt a menny, és látta, hogy Isten Lelke galamb formájában aláereszkedik, és őreá száll. ¹⁷És hang hallatszott a mennyből: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.”

Kedves Testvéreim!

Nagyobb utazások előtt mindig elképzelem milyen is lesz majd. A héten le kellett foglalni a nyaralásunk szállását a balatonszárszói evangélikus üdülőben. Ismerem a helyet, rengeteg nyári ifjúsági tábor, lelkészkonferenciák, megbeszélések helyszíne. Tavaly is ott nyaraltunk. Ismerem azokat, akikkel együtt megyünk. Milyen meglepetés érhet. Ma már mindenki számára múholdas térképek, sőt utcaképek állnak rendelkezésre, és másodpercre pontosan tervezhető, az éppen aktuális forgalmat is beleszámolva, hogy hogyan történjen az utazás. Mégis, amikor az ember beül az autóba és elindul, akkor fel kell készülnie váratlan helyzetekre. Mert minden nem tervezhető, és bármilyen precíz is valaki, az időjárást például nem tudja befolyásolni. Ki gondolta volna tavaly március 15-én, hogy a hóban ragad, és ki tervezte úgy, hogy január elején a szánkó helyett a szandált kell felhúznia.

Így év elején az ember önkéntelenül is tervezget. Végiggondolja az évben rá váró feladatokat, lehetőségeket. Próbálja betervezni a dolgait, de ahogy a szólásmondásunk is tartja: ember tervez, Isten végez. Ez a szólásunk egyébiránt a Bibliából való, ahol még egy apró, ám annál fontosabb kiegészítést is találunk mellette. A Példabeszédek könyvében olvassuk: ¹Az emberi értelem tervezget, de az ÚR adja meg, hogy mit mondjon a nyelv. ²Minden útját helyesnek tartja az ember, de az ÚR megvizsgálja a lelkeket. ³Bízd az ÚRra dolgaidat, akkor teljesülnek szándékaid.

Bízd az Úrra dolgaidat...

Keresztelő János a Jordán partján bizonyára tervezgetett. Azt tudta, hogy el fog jönni a messiás, azt is tudta, hogy ő az útkészítő. Honnan tudta? Az apjától Zakariástól, aki elmondta neki születésének történetét, előzményeit. Az angyal üzenetét, aki azt mondta Jánosról: *Izrael fiai közül sokakat megtérít az Úrhoz, az ő Istenükhöz, ¹⁷és őelőtte jár az Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a gyermekekhez, és az engedetleneket az igazak lelkiületére térítse, hogy felkészült népet állítson az Úr elé.*” Vagy éppen amit ő maga, Zakariás prófétált János megszületésekor: *Te pedig, kisgyermek, a Magasságos prófétája leszel, mert az Úr előtt jársz, hogy előkészítsd az ő útjait, ⁷⁷hogy megtanítsd népét az üdvösség ismeretére, bűneik bocsánata által...*

Keresztelő János küldetése különleges volt. Ő tudta, hogy el fog jönni az Úr. Tudta azt is, hogy ki lesz az. Tudta, hogy rokona, Jézus a felkent, a Messiás. És tudta azt is, hogy neki mi a feladata, hogy neki milyen szerep jut ebben az egész történetben. Tervezte a dolgot: én hirdetem a megtérést, és kerestelek, lemosom a bűnt az emberekről, felkészítem őket az Úr fogadására.

Gyerekkorunkban, amikor vendéget vártunk, akkor édesanyánk mindig szólt, hogy mossunk kezet és arcot, és lehetőleg cseréljük le a piszkos ruhát. János küldetése ez volt. Hívogatni az embereket a megtisztulásra, hogy méltón fogadhassák az Urat. Közben ő maga is elmondja, hogy milyennek képzei, hogyan lesz: *A fejsze pedig ott van már a fák gyökerén: ezért minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágatik, és tűzre vettetik. ¹¹En vízzel keresztellek titeket, hogy megtérjete, de aki utánam jön, erősebb nálam: arra sem vagyok méltó, hogy a saruját vigyem. Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket. ¹²Kezében szórólapát van, és megtisztítja szérűjét: a gabonáját csűrbe takarítja, a pelyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.*” – Ez alapigénk közvetlen előzménye. Keresztelő megtérésre hívó prédikációja, amelyben megszólal az ő messiásról alkotott elképzelése. Nem alaptalan ez az elképzelés, a képek amiket használ az Ósz. képei, amit mond, azt mind tanítja az Ósz. az eljövendő messiásról, és igaz is.

De Jézus máshogyan jön. És ezzel keresztelő sem tud mit kezdeni. A következő mondat ami az előbb felolvasott Jánosi igehirdetés, ítélethirdetés után áll a Máté írása szerinti evangéliumban, alapigénk első mondata – mindent átír, minden elképzelést, minden addig elhangzott szót, próféciaát átformál: ¹³Akkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy keresztelje meg őt.

Isten nem olyan, mint amilyennek elképzeljük. Egy teológus a XX. század második felében javasolta, hogy Isten nevét helyettesítsük valami mással, mert, hogy ez a név, Isten neve az idők során elértéktelenedett, kiveszett mögüle a tartalom, mert annyi gonosz dolgot tettek az emberek Isten neve alatt. Javaslati között szerepelt: az „egészen más” kifejezés is.

Az embereknek a fejében él egy kép az egyházzól, lelkészekről, templomba járókról. Ezt a képet sokszor a média, az olvasmányaik, családban hallott rémtörténetek hozzák létre. Előfordult már, nem egyszer, hogy bejött valaki ide a templomba istentiszteletre és a végén megállapította: nem olyan volt, amilyenre számítottam, és hogy még gyerekek is vannak...

¹³*Akkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy keresztelje meg őt.*

Mi ebben a mondatban a különleges? Az, hogy nem a felkészült embereknek kell Isten királyi trónusa elé járulniuk. Nem nekünk kell Isten igényeinek megfelelnünk. És ez a kulcsa minden Istennel való kapcsolatunknak. Nem az én lépéseim, döntéseim befolyásolják a vele való kapcsolatot. Nem én lépek fölfele a lépcsőn egyesével, ahogy minden más vallás tanítja, hanem ő lép le hozzám. Teljesen azonosul velem.

Jézus megkeresztelkedik. Minek? Mi szüksége van rá? Ha ő az Isten, akkor ő nem lehet bűnös, hiszen a bűn és Isten nem férhet meg egy testben, ahogyan Péter is írja: *ő nem tett bűnt, álnokság sem hagyta el a száját...* És Keresztelőnek is leesik az álla, amint azt látja, hogy Jézus ott áll előtte a Jordánban és arra vár, hogy a víz alá merítse, hogy lemossa a bűnt róla. ¹⁴*János azonban megpróbálta visszatartani őt, és ezt mondta: „Nekem volna szükségem arra, hogy megkeresztelj, és te jössz hozzám?”*

Hahó, Jézus, ez nem fér bele az elképzeléseimbe rólad. Ezt nem teheted. Ezzel mindent elrontasz. Te nem jöhetsz ide. Nekem kellene hozzád mennem. Nekem volna szükségem rád, hogy megtisztíts, hogy megmoss. Te mégis Isten fia vagy. Ne csináld már...

Keresztelő gondolata, érvelése teljesen jogos. Emberileg nézve, a dolgok logikáját nézve nem ennek kellene következni. Mégis ez történik. ¹⁵*Jézus így válaszolt: „Engedj most, mert az illik hozzánk, hogy így töltsünk be minden igazságot.”*

Miért volt szükség Jézus megkeresztelésére? Keresztelő oldaláról nézve nem volt értelme. De a történetnek, a történelemnek ebből az oldalából nézve, a kereszt ténye után teljesen egyértelmű. Jézus ezért jött. Azért jött, hogy megkeresztelkedjen. A keresztségben ugyanis ő nem letette a bűnt, hanem magára vette. Nagyon leegyszerűsítve a dolgot: amit az emberek belemostak a Jordánba, azt ő magára vállalta. Jelképesen itt minden ember, az egész világ szennyét, a te és az én bűnömét is magára veszi, hogy aztán elvihesse, a keresztig, és ő haljon meg helyettünk.

„Magára vette szennyes ruhámat, így békíté meg Istent, Atyámat.” – ahogy egy ifjúsági énekben énekeljük.

Ő nem hordozhatta a bűnt magában, hiszen Isten, ezért magára vette. Isten terve sokkal kifinomultabb, sokkal bonyolultabb láncolatú, mint azt mi gondoljuk.

Magnus Carlsen sakk nagymester, világbajnok 23 évesen azért tud nyerni, játéka nagymértékben eltér a sablonoktól, a betanult megnyitásoktól, inkább az improvizációra, a meglepő húzásokra épül, ami ellen nagyon nehéz védekezni, mivel eltér a megszokottól, a számítógépek segítségével begyakorolhatótól.

Egy sakkozó kiszámíthatatlan lépései, és akkor Isten mennyivel inkább kiszámíthatatlan, aki nem csupán 10-20-30 lépést és kombinációt tud előre.

Alapigénkben ezt olvassuk Keresztelőről: *Akkor engedett neki.*

Azt gondolom, ez lehet mai alapigénk fő gondolata.

Engedsz-e Jézusnak? Engeded-e, hogy az új évben az ő logikája szerint működjenek a dolgok az életedben? Vagy tervezel, és elképzelsz, és irányítasz?

Ember tervez, Isten végez... ³*Bízd az ÚRra dolgaidat, akkor teljesülnek szándékaid.*

Lehet, hogy nem úgy, ahogy te elképzelted. Ahogy előre lejátszottad a lehetséges forgatókönyveket. Lehet, hogy éppen most ott állsz keresztelő Jánosként a Jordán partján, és nézel Jézusra, a kérdéssel: ez meg mit akar? Mit akar tőlem? Mit akar az én életemmel?

Egy biztos: Istennek mindennel célja van. Célja van a szenvedéssel és a megpróbáltatásokkal is. ³*Bízd az ÚRra dolgaidat...*

¹⁶*Amikor pedig Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, és íme, megnyílt a menny, és látta, hogy Isten Lelke galamb formájában aláereszkedik, és őreá száll. ¹⁷És hang hallatszott a mennyből: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.”*

Keresztelő János sokkal többet kap, mint azt valaha is remélhette, álmodhatta, elképzelhette. Látja Isten Fiát, és hallja a mennyei kinyilatkoztatást, és a Lélek kiáradását. Meglátta, megtapasztalta az Istent, úgy, ahogy senki más.

Erre hív minket ebben az új évben is, a vele való találkozásra. Adja Isten, hogy megtapasztalhassuk ezt, az öröme, a boldog pillanatok, de a nehézségek, és a szomorúság óráiban is. Ő velünk van!